

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 20 marca 2024 r.

Pozycja 49

POSTANOWIENIE

z dnia 18 października 2023 r.

Sygn. akt Ts 248/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.W. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 19 października 2022 r. (data nadania) A.W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 30 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 13 września 2018 r. (nr [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów.

Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 3 kwietnia 2018 r. (znak: [...]) o oddaleniu zarzutów wniesionych przez skarżącą wobec postępowania egzekucyjnego prowadzonego zgodnie z tytułem wykonawczym z 10 października 2017 r. (nr [...]) wystawionym przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 9 grudnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 16 grudnia 2022 r.) wezwał skarżącą do doręczenia (wraz z czte-

rema kopiami): a) pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna; b) odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (z wyjątkiem wyroku NSA z 30 maja 2022 r., sygn. akt [...]).

Skarżąca w piśmie z 23 grudnia 2022 r. (data nadania) ustosunkowała się do powyższego wezwania.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 27 czerwca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 4 lipca 2023 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r. (sygn. akt [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym; b) postanowienia Wojewody z 3 kwietnia 2018 r. (znak: [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów.

Ustosunkowując się do powyższego wezwania, skarżąca – w piśmie z 11 lipca 2023 r. (data nadania) – przedłożyła jedynie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię postanowienia Wojewody z 3 kwietnia 2018 r. oraz zanonimizowany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r., stanowiący wydruk z Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 27 czerwca 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 4 lipca 2023 r. W ustawowym terminie skarżąca nie usunęła jednak wskazanego w powyższym zarządzeniu braku formalnego. Zamiast odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r. (sygn. akt [...]) przedłożyła bowiem zanonimizowany wydruk tego wyroku z Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.